

Nasjonalmuseet og Tullinløkka

Grønne lunger. Begrunnelsen for å flytte Nasjonalmuseet fra Tullinløkka var at byen trengte en grønn lunge her. Nå skal det derfor bygges i Vika, men på en tomt som sies å være for liten, om den skal romme både Nasjonalgalleriet, Samtidsmuseet, Kunstindustrimuseet og gi plass for store vandrestillinger. Men her blir det heller ikke plass til noen grønn lunge, som stedet skulle trenge i langt høyere grad enn på Tullinløkka.

Løsningen må derfor være å utvikle Nasjonalgalleriet hvor det er. Kristian IVs gate er al-

lerede foreslått lagt i tunnel under bakken, slik at Universitetshaven kan aktiveres og utvides med Tullinløkka. Langs Kristian Augusts gate kan det plasseres en lav museumsbygning for å avslutte området og binde sammen de gamle museene. Museet i Vika behøver da bare å huse Samtidsmuseet og en rommelig sal for vandrestillinger. Kunstindustrimuseet får utvidelsesmuligheter der hvor det er.

Dermed skulle Vika også kunne få sin grønne lunge.

Petter Mohn Nordstrand

Da de mest kompetente svarte på spørsmål, var de enige om at Oslofjordbunnen ville hatt best av å bli liggende urørt.

ARKIVFOTO: INGAR HAUG STEINHOLT

Var det også en seier for miljøet?

Urørt. I en debattartikkel i Aften torsdag 18. februar stiller Morten Schaanning dette retoriske spørsmålet. Det gjelder giftdumpingen ved Malmøykalven. Kurt Oddekalv og Petter Stordalen skal ha ytret at det var en seier for miljøbevegelsen at Norges Geotekniske Institutt og Secora fikk en fellende dom i tingretten.

Et lignende spørsmål ble stilt til Morten Schaanning på Biokonferansen på Universitetet i Oslo 8. november 2007. Han var da panel deltager i en sesjon om giftdumpingen.

For å konkludere spurte ordstyreren panelet om det ville ha vært bedre for miljøet om man ikke hadde rørt fjordbun-

nen i det hele tatt, men la den ligge og bli langsomt tildekket av friskt, naturlig sediment fra elver og slikt. Alle paneldeltagerne, også Schaanning, svarte bekræftende på det.

Dette var ikke noen ignorante demonstranter som svarte. Det var de i kongeriket som har best greie på slikt. Det burde være uøndvendig for Morten Schaanning å stille dette ledende spørsmålet.

Det var en seier for miljøet. Det skal bli vanskelig å få noen til å prøve samme forurensende metode som ved Malmøykalven flere ganger.

Jørgen Andersen Grønland

Aftenposten

Bruk av Aftenpostens stoff og annonser er ikke tillatt med mindre dette er hjemlet i lov eller særskilt avtalt.
© Aftenposten 2009.
Trykt: Schibsted Trykk AS

PFU

• Aftenposten arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å ta kontakt med redaksjonen.

• Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund, som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål.

• Adresse: PFU, Rådhusgt. 17, pb 46, Sentrum, 0101 Oslo

© Aftenpostens rettigheter, se: aftenposten.no/generellebetingelser
All utgivelse av stoff i Aftenpostens publikasjoner skjer kun i henhold til Aftenpostens generelle vilkår for rettigheter til stoff.

Innsendt stoff honoreres i alminnelighet ikke, med mindre annet er avtalt. Publiseringsvilkårene gjelder for så vel honorert som ikke honorert stoff. Vilkårene innebærer bl.a. at Aftenposten betinger seg rett til å arkivere og utgi stoff i elektronisk form fra Aftenpostens elektroniske redaksjonsarkiv eller andre databaser som Aftenposten har avtale med.

Dette innebærer også publisering på Internett og lignende.

Innsendere av stoff kan, etter spesiell avtale med Aftenposten, i hvert enkelt tilfelle, reservere seg mot at deres stoff distribueres til Aftenpostens kunder fra det elektroniske redaksjonsarkivet.

Aften returnerer ikke artikler som blir sendt oss på papir.

Merknaden med ca. 25 700 elektroniske underskrifter fra underskriftskampanjen «Ja til en åpen fjordby – nei til Bjørvikamuren» finnes i beste velgående.

FOTO: TOM A. KOLSTAD

Ingen underskrifter er borte

Demokratisk. På Aftenpostens debattmøte mandag 15. februar i Litteraturhuset, og i flere uttalelser og leserinnlegg i ulike medier den siste uken, er det fremmet påstander om at 36 000 underskrifter mot Barcode-utbyggingen, som ble levert Plan- og bygningsetaten i desember 2006, skal være «forsvunnet». Det er ikke riktig.

Merknaden med de ca. 25 700 elektroniske underskriftene fra underskriftskampanjen «Ja til en åpen fjordby – nei til Bjørvikamuren» ble levert til etaten i desember 2006. Den var en av mange innsendte kommentarer til reguleringsplanen for feltene B10.1-B13, som da lå ute til offentlig etter-syn.

Som alltid etter offentlig utleggelse av reguleringsplaner,

ble også i denne saken alle innkomne merknader oppsummert, gjennomgått og kommentert i det saksdokumentet som ble oversendt til politisk behandling. Alle innkomne merknader og underskrifter fulgte med saken som formelle vedlegg.

Antallet merknader var uvanlig stort, ikke uventet i en så stor og viktig sak for byen. Merknadene kom både fra statlige og kommunale instanser, organisasjoner og foreninger, beboerforeninger, borettslag og privatpersoner. På grunn av omfanget ble også de viktigste synspunktene og ankepunktene som gikk igjen i mange merknader sortert og kommentert. Dette for å gjøre synspunktene lett tilgjengelig for de politiske beslutningstager-

ne. De innkomne merknadene ble brukt aktivt både i saksbehandling og som innspill i den politiske behandlingen av reguleringsplanen, slik en lovbestemt demokratisk planprosess skal foregå.

Påstander om at behandlingen av disse sakene har foregått bak lukkede dører, vært udemokratisk og lignende, er helt uten grunnlag, noe enhver kan forsikre seg om ved å sjekke saken på etatens nettsider (saksnr. 200514612). Her finnes mer enn tusen offentlige dokumenter, inkludert uttalelsen med underskriftene fra «Ja til en åpen fjordby». Ingenting er «forsvunnet».

Dagny G. Hovig
Informasjonssjef,
Plan- og bygningsetaten

Gratis kart er urettferdig

Kommersielt. Håkon Wium Lie skriver i Aften at Oslo kommunes kartdata bør være gratis tilgjengelig for alle. Etter byrådets syn ville det være helt urimelig om en hjelpepleiers skatt skal finansiere gratis tilgang for eiendomsmeglere og store eiendomsutviklere som utnytter karttjenester rent kommersielt.

Nesten alle inntekter fra salg av karttjenester kommer fra næringslivet. Mange bedrifter bruker kartdataene for videreutvikling for å selge videre, som for eksempel søkemotorer

og adressetjenester. Det er bra, men da kan det heller ikke være urimelig at kommunen sitter igjen med noe av fortjenesten, slik at tjenestene kan videreutvikles uten å belaste andre kommunale budsjetter som skole og eldreomsorg. Det ville bli en urimelig skjevfordeling om kommunen skulle gi disse kommersielle leverandørene gratis kartdata som de tjener godt på videresalg av.

Muligens skiller ikke Wium Lie på ren informasjon fra kommunens kartdata og andre karttjenester. Kartene i plan-

registeret, for eksempel, skal kunne sees av alle, men nedlasting av karttjenester for videresalg, eller bearbeidelse for annen kommersiell utnyttning må det betales for.

Nettopp det faktum at kommunen har inntekter på salg av karttjenester er dermed med på å gjøre kartdata tilgjengelig for alle, og SVs forslag om å gjøre også karttjenestene gratis ble heldigvis avvist i bystyret.

Bård Folke Fredriksen
byråd for byutvikling (H)

Husk å kildesortere selv om du er **flink** på skolen

Gjenvinning krever mye mindre energi enn produksjon av papir fra nytt trevirke.